

عنوان مقاله:

تاثیر فعالیتهای فوق برنامه در خودپنداره و رشد اجتماعی دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر بندرعباس

محل انتشار:

همایش علمی پژوهشی استانی راهبردها و راهکارهای ارتقاء کیفیت در آموزش و پرورش (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

معصومه حاجی زاده - کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی، هرمزگان، آموزش و پرورش ناحیه ۲

اصغر حاجی زاده شبانی - کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی، هرمزگان، آموزش و پرورش منطقه فین

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تعیین رابطه بین فعالیت های فوق برنامه با خودپنداره و رفتار اجتماعی دانش آموزان پایه ششم ابتدایی انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش را کلیه دانش آموزان پایه ششم ابتدایی ناحیه دو شهرستان بندرعباس در سال تحصیلی 95-96 که 2140 نفر بودند تشکیل دادند. پژوهشگر به منظور دستیابی به اهداف خود، نمونه آماری را 289 نفر دانش آموز، طبق فرمول کوکران به روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب کرد. اطلاعات موردنظر در این پژوهش با استفاده از پرسشنامه های استاندارد راجرز، برای سنجش میزان خودپنداری دانش آموزان و مقیاس رشد اجتماعی وایلند برای سنجش میزان رفتار اجتماعی آنان و پرسش نامه فعالیت های فوق برنامه به دست آمد، داده های جمع آوری شده از طریق آمار توصیفی (جدول توزیع فراوانی، میانگین، انحراف معیار) و آمار استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره)، با استفاده از نرم افزاراس پی اس اس، ورژن 16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که بین فعالیت های فوق برنامه و خودپنداره دانش آموزان و رفتاراجتماعی آنان رابطه معناداری وجود دارد و به عبارتی فعالیت های فوق برنامه می تواند خودپنداره و رفتار اجتماعی دانش آموزان را تبیین نماید. همچنین فعالیت های فوق برنامه با خودپنداره واقعی و خودپنداره ایده آل، رابطه معنادار دارد همچنین فعالیت های فوق برنامه بر خودپنداره و رفتار اجتماعی دانش آموزان دختر و پسر متفاوت است و دختران دارای رفتاراجتماعی بهتری نسبت به پسران و پسران دارای خودپنداره بهتری نسبت به دختران هستند.

کلمات کلیدی:

فعالیت های فوق برنامه، خودپنداره، رفتاراجتماعی، دانش آموزان ابتدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/697498>

